
JUAN LÓPEZ (JAN). *Super López*.

Ediciones B. Barcelona. **Los cerditos de Camprodon**. 1990, 62 pàgs.; **Hotel Pánico**, 1991, 46 pàgs. (conjuntament amb **La cosa del pantano, el flautista de Hamelín** y otras soserias, 16 pàgs.) i **El tesoro del conde Arnau**, 1990, 16 pàgs.

No fa pas gaire, a cert personatge del món industrial i financer -de cognom López- se li començà a aplicar l'àlies de Superlópez, en irònica referència a l'embranchida i la prepotència que el tipus gastava.

Quasi tothom coincidia a identificar la pensada amb el fictici protagonista d'unes historietes d'àmplia difusió per tot l'àmbit espanyol -i també traduïdes a diferents idiomes-. L'heroi en qüestió, Super López, és una mena de superman casolà, un xic granadet, que es mostra més acostat als tràfecs de cada dia que no resta atent a l'alta missió que sembla que li ha estat destinada.

En les seves peripècies acostumen a acompanyar-lo un Jaume i una Lluïsa, equivalents als inseparables periodistes i amics del "vertader" Superman, que tampoc aquí no copen l'autèntica identitat del seu col·lega. De fet, es tracta d'una transposició, en paràmetres propers i assequibles, d'un univers a bastament conegut dins el món del còmic.

Vet aquí, però, que el seu autor JAN considerava que equival a Juan i l'aclariment es feia prop del nom Juan (Jan).- És un súper-dibuixant establert al Maresme, que conviu força mesos de l'any entre nosaltres en un acollidor llogarret de la comarca. I ha tingut la deferència d'ambientar a la contrada diverses aventures del personatge que l'identifica. Efectivament, per escenaris del Ripollès transcorren tres de les nombrosíssimes històries del nostre heroi publicades fins ara: "Los cerditos de Camprodon" -un insòlit recorregut que arrenca al Masnou per portar-nos a la vila pirinenca;- "Hotel Pánico", que passa al balneari d'Aigües de Ribes i que va seguit d'una altra narració curta, centrada en el petit nucli de la Ral, prop de Sant Pau de Segúries i encara "El tesoro del conde Arnau", aquest cop a l'entorn del vell monestir de la Pobla de Lillet, al veí Berguedà.

La factura de les vinyetes, d'una sorprenent agilitat i eficàcia, ens sobta amb aconseguidíssimes perspectives que incorporen sempre trets fidels del paisatge i espais comuns de fàcil rememoració, cosa que fa que el lector evoqui perfectament els escenaris on es desenvolupa l'acció. A voltes, apareixen caricaturitzades persones i situacions que ens fan la trama encara més recognoscible i afí -no és perquè sí que JAN ha estat professor d'il·lustradors i ha impartit classes de teatre i de cinema.

Dins aquestes composicions de lloc, el tercet protagonista s'hi mou amb absoluta desimboltura. Els arguments, però, contenen sovint unes pinzellades documentals, aquell punt de volguda informació, un cert toc del batec quotidià; en suma, destil·len un pòsit cultural molt d'agrair en unes publicacions a través de les quals el lector -habitual o no- cerca, evidentment, l'esbarjo i eludeix la reflexió. Invertint els termes clàssics, podríem dir que el nostre "mestre Jan" particular delecta tot instruint; i ho assumim sense adonar-nos-en.

Paradoxalment, no ens és permès de poder seguir les bafarades amb què s'expressen els personatges també en la llengua que hauria de ser la usual per a la comunicació en aquest país. Som conscients que els criteris purament comercials són els que, dissortadament, prevalen. Malgrat tot, instem des d'aquí a Ediciones B, l'empresa que ostenta la titularitat dels drets de reproducció, perquè provi de fer aquest esforç, si convé cercant suport institucional. Potser els resultats no serien tan minsos com es volen preveure fredament.

Tant de bo que un dia puguem veure creuar el cel, damunt els nostres quioscos i llibreries, a un normalitzat "Super Llopis".

Florenci Crivillé i Estragués